

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2015 roku w sprawie z powództwa W. G. przeciwko (...) Towarzystwu (...) w W. o zapłatę, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi umarzył postępowanie co do kwoty 1.000,00 zł (pkt. 1); zasądził od (...) Towarzystwa (...) w W. na rzecz W. G. kwotę 25.000,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 marca 2012 r. do dnia zapłaty (pkt.2), oddalając powództwo w pozostałej części (pkt. 3); zniósł między stronami koszty procesu (pkt. 4); nakazał pobrać od (...) Towarzystwa (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi kwotę 1.404,00 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (pkt. 5) oraz nie obciążył powoda nieuiszczonymi kosztami sądowymi (pkt. 6).

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w części, to jest w zakresie pkt. 2, 4 oraz 5. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie art. 446 § 4 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie poprzez zasądzenie na rzecz powoda dodatkowego zadośćuczynienia w „nieodpowiedniej”, nadmiernie wygórowanej wysokości w stosunku do funkcji przedmiotowego świadczenia, charakteru więzi oraz rodzaju relacji łączącej powoda z babcią, rozmiaru jego krzywdy związanej z jej odejściem, rozmiaru krzywdy siostry powoda i wysokości przyznanego jej w związku z tym zadośćuczynienia, stopy życiowej społeczeństwa, a co za tym wszystkim idzie, w wysokości, która prowadziłyby w okolicznościach sprawy do nieuzasadnionego wzbogacenia powoda w związku ze zdarzeniem, które uzasadniało jego przyznanie.

Tym samym wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez ograniczenie zasądzonych od pozwanego na rzecz powoda W. G. dodatkowego zadośćuczynienia do kwoty 15.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 31 marca 2012 roku do dnia zapłaty, a także zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kwoty 966,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz ograniczenie kwoty, jaką nakazano pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych – do kwoty 824,40 zł, a nadto zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja nie jest zasadna i podlega oddaleniu.

Sąd odwoławczy w całości podziela ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji, przyjmując je za własne, czyniąc integralną częścią poniższych rozważań. Wobec powyższego nie widzi konieczności ich ponownego, szczegółowego przytaczania.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż apelacja pozwanego sprowadza się do podważenia stanowiska Sądu I instancji, wedle którego odpowiednią kwotą zadośćuczynienia za krzywdę powoda w związku ze śmiercią osoby bliskiej jest kwota 25.000 złotych. Pozwany kwestionując rozstrzygnięcie Sądu I instancji, wskazał, iż w realiach niniejszej sprawy należne powodowi zadośćuczynienie nie powinno przekraczać kwoty 20.000 złotych. W ocenie pozwanego za przyznaniem powodowi zadośćuczynienia w łącznej kwocie 30.000 złotych w żadnym razie nie przemawiał charakter więzi, ani rodzaj relacji powoda ze zmarłą babcią.

Przede wszystkim przypomnienia wymaga, że zadośćuczynienie jest ustalane indywidualnie dla każdego pokrzywdzonego określonym deliktem osoby i nie ma tu automatyzmu. Zadośćuczynienie unormowane w art. 446 § 4 k.c. jest roszczeniem o charakterze ściśle niemajątkowym, mającym za zadanie kompensację doznanej krzywdy. Roszczenie to ma pomóc najbliższym członkom rodziny zmarłego dostosować się do nowej rzeczywistości. Ma także na celu złagodzenie cierpienia wywołanego utratą osoby bliskiej, (tak między innymi Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku

z dnia 28 marca 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I ACa 1284/13 opublikowanym w bazie orzecnictwa LEX pod nr (...)).

Ocena zasadności apelacji pozwanego w kontekście art. 446 § 4 k.c., nie może nadto abstrahować od faktu, iż kształtowanie wysokości zadośćuczynienia należy do sfery orzeczniczych kompetencji Sądu I Instancji. W związku z czym korygowanie przez sąd odwoławczy wysokości zasądzonego zadośćuczynienia jest, zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury, uzasadnione jedynie wówczas, gdy przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, mających wpływ na jego wysokość, jest ono niewspółmiernie nieodpowiednie, jako rażąco wygórowane lub rażąco niskie (m. in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 1970 roku wydany w sprawie o sygn. akt III PRN 39/70 OSNCP 1971/3/53; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 26 czerwca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt I ACa 253/13 opubl. w bazie orzecnictwa LEX pod nr (...)). Skuteczny zarzut zasądzenia zadośćuczynienia w wygórowanej wysokości wymaga zatem wykazania, że pominięte zostały przez sąd orzekający okoliczności istotne dla ustalenia wysokości zadośćuczynienia, ewentualnie nienależycie ocenione, przez co zasądzony zadośćuczynienie jawi się jako rażąco zawyżone. Taka sytuacja, wbrew sugestiom czynionym przez skarżącego, w realiach niniejszej sprawy natomiast nie zachodzi.

Określając wysokość zadośćuczynienia za śmierć osoby najbliższej należy wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej przez poszkodowanego krzywdy, a więc przede wszystkim wstrząs psychiczny i cierpienia moralne wywołane śmiercią osoby bliskiej, poczucie osamotnienia i pustki po jej śmierci, rodzaj i intensywność więzi łączącej pokrzywdzonego z osobą zmarłą, rolę w rodzinie pełnioną przez osobę zmarłą, wystąpienie zaburzeń będących skutkiem śmierci osoby bliskiej (np. nerwicy, depresji), stopień, w jakim pokrzywdzony będzie umiał znaleźć się w nowej rzeczywistości i ją zaakceptować, wiek pokrzywdzonego (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2011 r. wy sprawie o sygn. akt III CSK 279/10, niepubl. oraz z dnia 10 maja 2012 r. wydany w sprawie o sygn. akt IV CSK 416/11 opubl. w bazie orzecnictwa LEX nr 1212823; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 lipca 2013 roku wydany w sprawie o sygn. akt I ACa 227/13 opubl. w bazie orzecnictwa LEX nr 1350383).

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego uwzględnia wszystkie powyżej wskazane kryteria.

O ile nie można odmówić racji, iż więź pomiędzy dzieckiem, a rodzicem jest z zasady silniejsza, niż dalszych zstępnych i wstępnych, niemniej jednak z materiału dowodowego przedmiotowej sprawy wynika, że śmierć M. G. stanowiła przeżycie dla powoda. Poddając w wątpliwość rozmiar cierpienia psychicznego powoda poprzez kwestionowanie wpływu śmierci M. G. na jego stan psychiczny i emocjonalny, skarżący zdaje się nie dostrzegać, że zmarła była babcią powoda, która jak wynika z przeprowadzonych dowodów pomagała w jego wychowaniu, udzielała mu pomocy i wsparcia w różnych sferach życia codziennego i z którą łączyły powoda bliskie stosunki. Uwadze Sądu nie umknął przy tym fakt, iż M. G. w przeciwieństwie do matki powoda, okazywała mu akceptację dla jego wyborów życiowych. Zważyć przy tym należy,

iż pomiędzy wnukami, a dziadkami bardzo często wytwarzają się więzi emocjonalne silniejsze niż te, która powstają w relacjach rodziców i dzieci. Nierzadko również to właśnie babcia, czy dziadek stają się najlepszymi przyjaciółmi swoich wnuków. Więzy babci z wnukiem były silne, czego wyrazem była pomoc babci świadczona powodowi, która przejawiała się nie tylko pomocy finansowej, tj. opłacaniu kursów języka japońskiego, ale również służyła pomocą w zakresie problemów życia codziennego. Strata nastąpiła nagle i w tragicznych okolicznościach.

W ocenie Sądu Okręgowego w realiach niniejszej sprawy nie zachodzą podstawy do korygowania wysokości zadośćuczynienia przyznanego powodowi, którego w okolicznościach niniejszej sprawy nie można uznać za rażąco wygórowane. W ocenie Sądu przyznana przez Sąd I instancji kwota zadośćuczynienia w sposób właściwy zrekompensuje powodowi negatywne przeżycia psychiczne, jakich doznał wskutek śmierci babci, a także brak tej osoby w jego otoczeniu w przyszłości.

Powyższe prowadzi do wniosku, że apelacja wniesiona przez skarżącego stanowi jedynie polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu I Instancji.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanego jako niezasadną.